

Sygn. akt V U 371/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Kamila Klimczak

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2014 r. w Kaliszu

odwołania A. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 21 stycznia 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o ustalenie podstawy wymiaru składki

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.z dnia 21 stycznia 2014 r. znak (...)w ten sposób, że ustala, iż podstawa wymiaru składki na obowiązkowe ubezpieczenia społeczne: emerytalne, rentowe, wypadkowe i chorobowe odwołującej A. Z.z tytułu zatrudnienia u płatnika (...) w K.od dnia 21 lutego 2013 roku wynosi 3.000 (trzy tysiące) złotych.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 stycznia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w O. stwierdził, iż J. Z. zgłoszona do ubezpieczeń jako pracownik firmy (...) w K., podlega ubezpieczeniom społecznym pracowników od dnia 21 lutego 2013 r. odmawiając jednocześnie przyjęcia do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynagrodzenia w kwocie 3000 zł wskazując, iż kwota wynagrodzenia jest niewspółmierna do wykonywanych czynności i tym samym strony zawierając umowę działały w celu obejścia prawa.

Odwołanie od powyższej decyzji w części obejmującej odmowę przyjęcia podstawy wymiaru składek złożyła A. Z. wnosząc o zmianę tej części decyzji i przyjęcie składki w kwocie 3000 zł.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Wezwany do sprawy K. J. właściciel firmy (...) przychylił się do odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje, iż K. J. prowadzący firmę (...) w K. oraz A. Z., zawarli w dniu 21 lutego 2013 r. umowę o pracę na okres próbny do dnia 30 kwietnia 2013 r., przedłużoną następnie na czas nieokreślony. Odwołująca jako pracownik, poczynając od dnia 21 lutego 2013 r., miała wykonywać w ramach pełnego etatu obowiązki pracownika biurowego za

wynagrodzeniem miesięcznym w kwocie 3000 zł miesięcznie. Poza sporem pozostaje również wykonywanie od wielu lat przez pracodawcę pozarolniczej działalności gospodarczej w zakresie usług przy obrocie celnym.

Odwołująca zgodnie z zawartą umową wykonywała pracę od dnia 21 lutego 2012 r. W ramach swych obowiązków, odwołująca obsługiwała zgłaszających się do biura klientów zainteresowanych uzyskaniem informacji co do koniecznych warunków związanych ze zgłoszeniem do odprawy towarów sprowadzanych z zagranicy, głównie samochodów osobowych. Po uzyskaniu takich informacji część klientów zlecała agencji dokonanie odpowiednich czynności związanych ze zgłoszeniem sprowadzanego towaru do odprawy a następnie zgłoszeniem organowi podatkowemu celem naliczenia i uiszczenia odpowiednich opłat. W zakresie obowiązków mieściło się także wystawianie klientom dokumentów sprzedaży usług oraz pobranie należności. Odwołująca obowiązki swe wykonywała każdego dnia roboczego w rozmiarze 8 godzin. W ramach obowiązków mieściło się także załatwianie w imieniu takich klientów odpowiednich formalności w urzędach podatkowych. Te ostatnie zadania realizował także pracodawca. Na czas jego nieobecności gdyby nie obecność odwołującej, biuro byłoby zamknięte.

(dowód: zeznania świadków: zeznania odwołującej, zeznania zainteresowanego, listy obecności w aktach ZUS)

Miedzy odwołującą a pracodawcą istnieje stosunek pokrewieństwa – odwołująca jest córką pracodawcy ale każde z nich prowadzi oddzielne gospodarstwo. Przyczyną nieobecności odwołującej w pracy od dnia 23 maja 2013 r. była czasowa niezdolność do pracy w związku z przebiegiem ciąży a następnie urodzenie przez pracownicę dziecka i zwolnienie z pracy odpowiadające urlopowi macierzyńskiemu.

/ Bezsporne/

W chwili zawierania umowy o pracę zainteresowana była w 10 tygodniu ciąży. Nie istniało wtedy zagrożenie wystąpienia powikłań.

(dowód: zeznania odwołującej, zaświadczenie lekarskie w aktach ZUS)

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego oraz zeznaniom wskazanym wyżej świadków. Sąd dał wiarę dokumentom: umowie o pracę, listom obecności,

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art.6 ust.1 pkt oraz art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. nr 137, poz.887) obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy. W myśl przepisu art. 13 pkt 1 cytowanej ustawy osoby te podlegają ubezpieczeniu od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przepisy regulujące zatrudnienie zawarte są w kodeksie pracy.

W myśl przepisu art. 22 ust.1 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. W takim ujęciu stosunek pracy to określona relacja między pracownikiem a pracodawcą, której główną treść stanowi zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem w warunkach organizacyjnego podporządkowania, a pracodawcy – do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia istnienie skutecznie zawartego stosunku pracy w rozumieniu powyższej regulacji. Brak było w analizowanym zatrudnieniu elementów wskazujących na pozorną umowę o pracę w odniesieniu do ustalania wynagrodzenia za pracę, jeżeli – co wynika tak z zeznań pracodawcy, zeznań pracownicy – odwołująca wykonywała pracę z szerokim zakresem obowiązków tożsamy z tym zakresem co wykonywane przez pracodawcę.

Brak było również elementów wskazujących na działanie stron umowy o pracę w celu obejścia prawa, co prowadziłyby do uznania omawianej czynności za nieważną.

Zgodnie bowiem z przepisem art.58 § 1 kc czynność prawna jest nieważna, gdy pozostaje w sprzeczności z ustawą albo ma na celu jej obejście. W piśmiennictwie prawniczym przyjmuje się, że przez czynność prawną podjętą w celu obejścia ustawy należy rozumieć czynność prawną, co prawda dozwoloną, podjętą jednak z intencją osiągnięcia skutku zakazanego przez prawo bądź też realizującą cel sprzeczny z prawem. Ważność umowy opartej na takiej czynności ocenia się wedle przesłanek z chwili zawierania umowy. Wykonanie zaś takiej umowy nie ma w tym zakresie znaczenia.

Brak jest podstaw aby stronom umowy o pracę przypisać znowę w celu uzyskania przez odwołującą świadczeń wynikających z ciąży i macierzyństwa. Trudno przyjąć aby stronom umowy przypisać działanie w warunkach zawartych w art.58 kc, a w szczególności, iż zawierane porozumienie płacowe ma służyć wyłącznie uzyskaniu przez pracownika świadczeń chorobowych. Takim wnioskom przeczą realizowane przez strony umowy o pracę czynności faktyczne zawierające się w zakresie obowiązków pracowniczych odwołującej. Szeroki zakres tych obowiązków, tożsamy z tymi realizowanymi przez pracodawcę, kompetencje odwołującej, nabyte umiejętności pozwalają na przyjęcie ustalonego między stronami wynagrodzenia za pracę za odpowiadającego rzeczywistemu nakładowi pracy oraz odpowiadającemu warunkom godziwości. Kwota 3000 zł jest kwotą zaledwie przekraczającą dwukrotne minimalne wynagrodzenie za pracę. Wynagrodzenie w stawkach minimalnego wynagrodzenia odpowiada pracy pracownika na stanowisku, na którym nie wymagane są specjalne kwalifikacje. Kwalifikacje odwołującej są zdecydowanie większe. Większa jest także odpowiedzialność odwołującej za powierzone jej zadania. Zatem zawarcie umowy o pracę za wynagrodzeniem w kwocie 3000 zł miesięcznie nie było podyktowane jedynie zamiarem uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego skoro strony realizowały cel gospodarczy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, zaskarżona decyzja podlegała zmianie jak w sentencji wyroku.